

Sygn. akt: I C 178/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska
Protokolant:	sekretarka Paulina Warchoł

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2021 r. w Giżycku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W.

przeciwko A. D.

o zapłatę

- Zasądza od pozwanej A. D. na rzecz powódki (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. kwotę 430,96 zł (czteryście trzydzieści złotych 96/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 02.09.2020 r. do dnia zapłaty.
- Zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 137 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia za okres od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska

Sygn. akt I C 178/21

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej A. D. kwoty 430,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 2.09.2020 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, że nabył wierzycelność od pierwotnego wierzyciela, z którym pozwana zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Twierdził, iż pozwana nie uiściła należności wynikających z dokumentów księgowych wskazanych w pozwie, wystawionych na podstawie przedmiotowej umowy.

Pozwana A. D. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony powodowej na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazała, że nie wiązał jej żaden stosunek zobowiązaniowy z poprzednikiem prawnym powoda, który nie świadczył – zdaniem pozwanej – żadnych usług telekomunikacyjnych. Dodała, że zawierała umowę wyłącznie z Cyfrowym P..

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana A. D. zawarła w dniu 21.02.2017 r. z (...) Sp. z o.o. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) wraz z zakupem sprzętu w systemie ratalnym. Na mocy przedmiotowej umowy operator zobowiązał się do świadczenia

określonych usług telekomunikacyjnych (usługi w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej), zaś pozwana do uiszczania należności wynikających z rachunku telekomunikacyjnego.

(dowód: umowa – k.7-8,

dowód wydania – k. 8v,

załącznik nr 5 do umowy – k. 10-10v)

W dniu 29.08.2017 r. (...) Sp. z o.o. wypowiedział umowę z powodu braku płatności za faktury. Łączna kwota do zapłaty z faktur wynosiła 73,96 zł. Jednocześnie w związku z naruszeniem warunków obowiązującej umowy została naliczona kara umowna w kwocie 360,00 zł. Pozwana na poczet zawartej umowy uiściła kwotę 1,21 zł.

(dowód: oświadczenie o rozwiązaniu umowy i wezwanie do zapłaty – k. 82,

zestawienie wystawionych faktur i wpłat pozwanej – k. 83,

potwierdzenie nadania – k. 84)

Umową przelewu z dnia 12.09.2019 r. spółka (...) sprzedała powodowi wierzytelności wynikające z zawartej z pozwaną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Próby polubownego rozwiązania sporu nie doprowadziły do dobrowolnego uregulowania zadłużenia przez pozwaną.

(**dowód** : umowa przelewu wierzytelności – k. 19-22,

załącznik do umowy – k. 23-28v,

częściowy wykaz wierzytelności – k. 85)

Sąd zważył, co następuje:

Sporna w sprawie okazała się zasada odpowiedzialności pozwanej wobec powoda, a w konsekwencji ewentualna wysokość dochodzonego roszczenia. Pozwana podnosiła bowiem, iż nie łączył jej z poprzednikiem prawnym powoda jakikolwiek stosunek zobowiązaniowy i nie jest obowiązana do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Rozstrzygając pierwszą ze zdiagnozowanych wyżej kwestii spornych, jaką był łączący pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda stosunek obligacyjny Sąd dostrzegł samą treść umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 21.02.2017 r., w której to umowie pozwana oświadczyła, że otrzymała i akceptuje regulamin wybranej promocji określonej na pierwszej stronie umowy, że zapoznała się z zakresem usług, postanowieniami i warunkami umowy, a także zaakceptowała regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych. Świadczy o tym niewątpliwie podpis pozwanej widniejący na umowie, bezpośrednio zresztą pod klauzulą obejmującą oświadczenie abonenta o otrzymaniu i zaakceptowaniu powyższych regulaminów i cennika. Ma to pierwszoplanowe znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Pozwana w niniejszej sprawie ograniczyła się bowiem do podniesienia zarzutu niezawarcia umowy o świadczenie usług z (...) Sp. z o.o., wskazując, że zawierała umowę wyłącznie z Cyfrowym P.. Podała, że po dostarczeniu umowy przez kuriera podpisała ową umowę bez zagłębiania się w jej treść, albowiem przekonana była, że chodzi o umowę z Cyfrowym P.. Jak wskazała pozwana, w 2017 r. tuż po zawarciu umowy z poprzednikiem prawnym powoda kwestionowała roszczenia (...) Sp. z o.o. związane z zapłatą kwot dochodzonych w niniejszej sprawie, nie wskazując jednocześnie jakiej treści była złożona (...) Sp. z o.o. reklamacja. Tymczasem ciężar dowodu w tym akurat zakresie spoczywał na stronie pozwanej, jako że to właśnie ta strona podniosła zarzut i wywodzić z niego chce określone skutki prawne (art. 6 k.c.). W takiej zaś sytuacji twierdzenia pozwanej należało potraktować jako gołosłowną polemikę, zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za wykonanie umowy, nie zasługującą na uwzględnienie. Dostrzec przy tym również należy, że powoływane przez pozwaną dokumenty w postaci faktury VAT nr (...) i zestawienia do tejże faktury (k. 73-74) pozostawały bez wpływu na realia przedmiotowej sprawy, a świadczą jedynie o tym, że pozwaną

więzała odrębna umowa z Cyfrowym P. i odmienna umowa z (...) Sp. z o.o., porównując przy tym numery dokumentów księgowych wystawionych przez (...) Sp. z o.o. (k. 83) z numerem w/w faktury.

Na podstawie umowy oraz cennika firma (...) Sp. z o.o. wystawiła pozwanej dokumenty księgowe (faktury i noty obciążeniowe). Pozwana nie wykazała, by kwestionowała wysokości owych rachunków na etapie przedsądowym. Sąd dostrzegł, że kwota dochodzona pozwem 430,96 zł tytułem niezapłaconego abonamentu plus skapitalizowane odsetki, a także kwota kary umownej naliczonej przez (...) Sp. z o.o. za niedotrzymanie warunków promocji odpowiada kwocie wymienionej jak w załączniku do cesji, a także sumie kwot wynikających z dokumentów źródłowych. Umowa cesji została przedstawiona przez stronę powodową w ramach wykazania legitymacji procesowej strony powodowej. Z umowy tej wynika jednoznacznie (vide załącznik do umowy), że objęła ona zobowiązanie pozwanej. Jednoznacznie w takiej sytuacji wynika, jaka konkretnie wierzytelność była przedmiotem cesji, a co za tym idzie, powód wykazał, iż ma legitymację do dochodzenia roszczeń wobec pozwanego. Należy zaakcentować przy tym, że kara umowna w kwocie 480 zł została wskazana na pierwszej stronie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zaś pozwana własnoręcznie zaakceptowała możliwość jej naliczenia w przypadku niedotrzymania umowy. Niewątpliwie zaś pozwana nie wywiązała się z zawartej umowy. Jedynie wskazać należy, że owa kara umowna została naliczona proporcjonalnie do okresu obowiązywania umowy, a szczegółowy sposób jej obliczenia powód wyjaśnił w piśmie procesowym z dnia 24.08.2021 r.

Powyższe skutkowało orzeczeniem jak w pkt 1 sentencji, o czym Sąd orzekł na podstawie art. 509 § 1 k.c. oraz art. 487 k.c. w zw. z art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. 2021, poz. 576). O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z tym artykułem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zasadnym zatem było o odsetkach orzec zgodnie z żądaniem pozwu, które to Sąd zasądził od zasądzonej kwoty od dnia 2.09.2020 r., tj. od dnia wniesienia pozwu - do dnia zapłaty.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, tj. o treść art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych i celowych kosztów procesu poniesionych przez powoda należało zaliczyć opłatę sądową od pozwu w kwocie 30 zł, a także kwotę 90,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Mając powyższe na względzie orzeczono jak w pkt 2 sentencji, przy uwzględnieniu treści art. 98 § 1¹ k.p.c.